

Voorganger: Ds. Theodoor Meedendorp – Amsterdam

Overdenking: *Powerplay! Maar dan andersom*
n.a.v. Marcus 10: 35 - 45

Mogelijk komt het je bekend voor. Je staat op het perron en daar komt de trein die je moet hebben. Je kijkt waar de dichtstbijzijnde deur is waar je zou kunnen instappen en loopt erop af, samen met andere wachtende mensen. De deuren gaan open en ... je geeft de mensen eerst ruimte om uit te stappen. Die lopen tussen een haag van mensen bij de trein weg. Niet al te veel ruimte, want je hebt je zo gepositioneerd dat je wel zo snel mogelijk de trein in kunt om een goede zitplaats te bemachtigen. Mogelijk sta je niet helemaal vooraan, maar om nu alle wachtenden op het perron voor te laten gaan? Als het om het verkeer op de weg gaat, meldde gisteren een verkeerspsycholoog in een bericht op de NOS-website: "We zien dat de mentaliteit in het verkeer ontzettend achteruitgaat. Mensen geven anderen veel minder de ruimte. Ze zijn individualistisch bezig en hebben korte lontjes, ook in het verkeer."

Maak jij je druk om je plek? In de trein, op de weg, op je werk, in je leven? Welke plek heb je bemachtigd? Welke positie neem je op dit moment in? Hoe ben je daar gekomen? En hoe handhaaf je je positie? Of hoe houd je je plek?

Het je druk maken om de beste plek is van alle tijden. Ook *Bijbelse* tijden.

Twee leerlingen van Jezus, Jakobus en Johannes, komen bij Jezus om hem wat te vragen. Of eigenlijk is het meer een opdracht: *'Meester, we willen dat u voor ons doet wat we u vragen.'* Je moet maar durven. Maar Jezus berispt hen niet, maar vraagt hen wat zij willen dat hij voor hen doet. En dan komt het: *Krijgen wij de b este plekken?* Ter rechter en linkerzijde van u, onze meester, als u heerst als koning in uw glorie? Je ziet het voor je. Als alle aandacht gaat naar de koning op zijn troon, dan vallen ook meteen de mensen op die het dichtst bij hem zitten, aan weerszijden van de troon. De beste, meest eervolle plekken.

Zoals jij mogelijk geërgerd reageert op degene die op het perron voordringt, die gaat voor de beste plek, of met je lichten knippert in reactie op degene die in de file nog net even zijn auto vooraan in de rij ervoor zet, zo boos worden de andere leerlingen. Dit vraag je toch niet? Dit doe je toch niet? Of verbloemt hun heftige reactie het feit dat ze deze vraag niet openlijk durfden te stellen, terwijl ze in hun hart dezelfde wens hadden?

Je druk maken om de beste plek is niet alleen van alle tijden. Maar komt ook voor in alle lagen van de samenleving. Daarbij je 'power' gebruiken, ten koste van anderen ook. En waarom ook niet, als je het anderen ook ziet doen? Je weet niet beter. 'Jullie weten dat de volken onderdrukt worden door hun eigen heersers en dat hun leiders hun macht misbruiken' zegt Jezus. Kijk maar om je heen. Voorbeelden genoeg. Mogelijk herken je de zorgen om het verschijnen van steeds meer leiders op het wereldtoneel die de mensen voor wie ze verantwoordelijkheid dragen, onderdrukken. Leiders die hun macht misbruiken. Verslaafd aan de plek die ze hebben bemachtigd en koste wat het kost willen behouden.

Op Witte Donderdag, de dag vóór Goede Vrijdag en Pasen, kwam er een filmpje voorbij van Paus Franciscus, die voeten wast. Een jaarlijks ritueel waarbij normaal gesproken een paus de voeten waste van de kardinalen. Deze paus kiest andere mensen uit. En dit jaar waste hij de voeten van jeugdgevangenen in Rome. Met een bijzondere boodschap daarbij: *'Ieder van ons kan een zonde begaan, ieder van ons.* En dat bewustzijn, de zekerheid dat ieder van ons een fout kan begaan, is wat ons de waardigheid geeft. Luister naar dat woord. De waardigheid om zondaars te zijn.' Franciscus volgt zo de woorden van Jezus. Niet de woorden van Jezus over leiders die hun macht misbruiken. Maar de woorden die daarop volgden: 'Zo mag het bij jullie niet gaan. Wie van jullie de belangrijkste wil zijn, zal de anderen

moeten dienen, en wie van jullie de eerste wil zijn, zal ieders dienaar moeten zijn.' *Powerplay! Maar dan andersom.* Om dat te kunnen, moet je inderdaad het bewustzijn hebben dat ieder van ons een zonde kan begaan, een fout kan maken, ja sterker nog, dat niet alleen die mogelijkheid er is, maar dat je gewoon een onvolmaakt mens bent. Net zoals die ander die je voor je hebt. Dat jij ook in de jeugdgevangenis had kunnen belanden.

Is dat besef genoeg om jou en mij door de knieën te laten gaan en anderen te dienen? De ander op het peron, in je werk, je familie, je leven, voor te laten gaan? Franciscus maakte een grappige zelfrelativerende opmerking, maar eentje met een bijzondere boodschap: *'Ik hoop dat ik het red, want ik kan niet goed lopen. Maar tijdens de voetwassing denk je: Jezus waste mijn voeten, Jezus redde mij.'* Het besef dat Jezus jou en mij de voeten wilde wassen, dat Hij jou en mij de voeten wast, ja zelfs nog een stap verder is gegaan, dat is een bijzondere kracht, die de sterkste leiders tot mensen kan maken die anderen dienen.

'Wie van jullie de belangrijkste wil zijn, zal de anderen moeten dienen, en wie van jullie de eerste wil zijn, zal ieders dienaar moeten zijn, **want ook de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losgeld voor velen.**' *Powerplay! Maar dan andersom.* Zelfopofferende kracht, zelfopofferende liefde met grote gevolgen. Amen